

សង្ខេបរក្សាដានីយ៍លៃ — លខេ ហាសិបបុរាបិ

បុរាណាចារ្យស្រាវជ្រាវប្រវត្តិសាស្ត្រ: សុវត្ថិយល់អំពីសហភាពភូមិភាគ និងអាជីវកម្មកំណែទម្រង់
666 កុន្ទងទំនាយ

Jeff Pippenger

2024-01-22

មានសាក្សីជាច្រើនបានបញ្ជាក់ក្នុងច្បាប់ថា កុន្ទងបុរាណាចារ្យសាស្ត្រ និងកុន្ទងពុទ្ធសាសនា
កុន្ទងបុរាណាចារ្យសាស្ត្រដែលបានបញ្ជាក់ក្នុងច្បាប់ ហើយជាប់សក្តានុពលចំណេះដឹងទាំងបុរាណាចារ្យ
បុរាណាចារ្យសាស្ត្រនៃមិត្តភាពសញ្ញាណ: ជាជនកែប្រែយុទ្ធសាស្ត្រនៃសិល្បៈប្រាសាទប្រាសាទប្រាសាទ
មុនពេលការសាកល្បងបិទបញ្ចប់។ ព្រះគ្រីស្ទមិនដែលផ្តល់សក្តានុពលបុរាណាចារ្យ
ហើយនៃកុន្ទងការខកចិត្តលើកទីមួយ និងដ៏ធំកុន្ទងបុរាណាចារ្យសាស្ត្រមីឡិវាយត៍
ទុរងបានប្រើកម្មវិធីសម្រាប់សម្រេចក្តីពិតមួយ
ដែលបានពន្យល់អាជីវកម្មនៃការខកចិត្តនោះ។

បន្ទាប់ពីការខកចិត្តលើកដំបូងកុន្ទងបុរាណាចារ្យសាស្ត្រមីឡិវាយត៍ ព្រះអង្គបានដកព្រះហស្ត
តបស់ទុរងចេញពីកំហុសមួយកុន្ទងចំណេះដឹងខ្ពស់ខ្ពស់ដែលបានបង្ហាញនូវលទ្ធភាព
ឆ្នាំ 1843។

កំហុសនោះគឺជាឧបាយការណ៍ប្រឆាំងទំនាយដែលបានបង្កើតឡើងមានការខកចិត្តនោះ។
នៃទីបញ្ចប់ ពួកមីឡិវាយត៍ត្រូវបានដឹកនាំឲ្យឈានទៅដល់សំណុំការយល់ដឹងមួយ
ដែលបានបង្កើតឲ្យមានការរីកចម្រើននូវការបរិច្ចាគទេចបាត់ផុតពីមន្ត្រីព្រះបរមបរិយាប័ន្ន
ដោយមានចំណុចចាប់ផ្តើមដ៏រឹងមាំ
ដែលជាសំខាន់បានផ្តល់កេរ្តិ៍ឈ្មោះបរិច្ចាគទេចឈ្មោះនោះពួកគេបានយល់ឃើញថា
ភស្តុតាងខាងទំនាយដែលបានបង្កើតឡើងមុនប្រាំបីកំណត់ឆ្នាំ 1843 នោះ
តាមពិតបានកំណត់មិនត្រឹមត្រូវឆ្នាំ 1844 ប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែស្វែងរកមុនប្រាំបីកំណត់
គឺថ្ងៃទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844 ផងដែរ។

បន្ទាប់ពីការខកចិត្តដ៏ធំលើកទីពីរ

ព្រះអម្ចាស់បានប្រើកម្មវិធីសម្រាប់សម្រេចក្តីពិតមួយមុនទៀត

ដែលបានបញ្ជាក់បន្ថែមបញ្ជាក់ពុទ្ធសាសនាទាំងអស់

ដែលកើតឡើងដោយសារការប្រកាសខុសឆ្គងរបស់ពួកគេថា ថ្ងៃទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844
គឺជាការយាងមកលើកទីពីររបស់ព្រះគ្រីស្ទ។

ព្រះអម្ចាស់បានប្រើកម្មវិធីបង្ហាញប្រធានបទអំពីទិសក្រការ:

និងសម្រេចក្តីពិតដែលពាក់ព័ន្ធនឹងវា

ហើយការខកចិត្តដ៏ធំនោះក៏ត្រូវបានពន្យល់ផងដែរ។

«កុន្ទងនាមជាបុរាណាចារ្យ

យើងគួរតែស្វែងរកស្នាដៃសាស្ត្រពុទ្ធសាសនាព្រះបន្ទូលទំនាយ;

យើងមិនគួរសម្អាតឡើយ

រហូតទាល់តែយើងបានយល់ដឹងយ៉ាងច្បាស់អំពីប្រធានបទនៃបរិសុទ្ធន៍

ដែលត្រូវបានបង្ហាញនៅក្នុងនិមិត្តរូបរបស់ដានីយ៍លៃ និងយ៉ូហាន។

ប្រធានបទនេះបញ្ជាក់ពន្យល់យ៉ាងខ្លាំងលើទីតាំង

និងកិច្ចការបច្ចុប្បន្នរបស់យើង

ហើយផុតលំទុយយើងនូវភស្តុតាងដ៏ច្បាស់លាស់ថា
ព្រះហស្តដឹកនាំយើងនៅក្នុងបន្ទប់ស៊ីវិលនៃកន្លែងមករបស់យើង។
វាពន្យល់អំពីការខកចិត្តរបស់យើងនៅឆ្នាំ 1844 ដោយបង្ហាញឲ្យយើងឃើញថា
ទីបរិសុទ្ធជនល្អសម្បជានោះ មិនមែនជាជនដ៏ ដូចដែលយើងបានសន្មតទុកទេ
ប៉ុន្តែថា នៅពេលនោះ
ព្រះគ្រីស្ទបានយាងចូលទៅក្នុងបន្ទប់បរិសុទ្ធបំផុតនៃទីបរិសុទ្ធជនល្អសម្បជានោះ
ហើយកំពុងបំពេញកិច្ចការបញ្ចប់នៃក្លែងទិសដ៏សង្ស័យរបស់ព្រះអង្គគឺនៅទីនោះ
សរុបតាមការសម្រេចតែងតាំងរបស់ទេវតាដែលបាននិយាយទៅកាន់ហោរាដានីយ៍លែងថា
"ដល់ពីរពាន់បីរយចុងខែ បន្ទាប់មកទីបរិសុទ្ធជនល្អសម្បជានោះ"។»

"ជំនឿរបស់យើងទាក់ទងនឹងសាររបស់ទេវតាទីមួយ ទីពីរ និងទីបី គឺត្រឹមត្រូវ។
សញ្ញាសម្បជាន់ដ៏ធំៗដែលយើងបានឆ្លងកាត់មកនេះ មិនអាចរើបម្រាស់បានឡើយ។
ទោះបីកងទ័ពនរកអាចពុយយាមទាញវាចេញពីមូលដ្ឋានរបស់វា
ហើយអរសបុហយក្នុងគំនិតថាពួកគេបានជោគជ័យក៏ដោយ
ក៏ពួកគេមិនបានជោគជ័យឡើយ។ សសរសុភមង្គលនៃចេកុតិពិតទាំងនេះឈរយ៉ាងមាំមួន
ដូចកូនអស់កល្បជានិច្ច មិនរងការញ្ជួយដោយការខិតខំទាំងអស់របស់មនុស្ស
រួមជាមួយនឹងការខិតខំរបស់សាតាំង និងពលបរិវាររបស់វាឡើយ។
យើងអាចរៀនបានជាច្រើន ហើយគួរតែស្វែងរកព្រះគម្ពីរជានិច្ច ដើម្បីបើកចំណេះ
ការទាំងនេះពិតដូចនោះមែនឬទេ។ ឥឡូវនេះ
បុរាណសុត្ររបស់ព្រះគ្រីស្ទផ្តោតទៅលើកូនកែប្រែបញ្ចូលនៃទីសក្ការៈនៅស្ថានសួគ៌ ជាក
នូវផែនការបម្រើចុងក្រោយរបស់សម្បជាន់ដ៏សង្ខេបនៃខ្ពស់ដ៏អស្ចារ្យរបស់យើង
ក្នុងកិច្ចការជំនុំជម្រះ
កំពុងប្រព្រឹត្តទៅ—ជាកន្លែងដែលទ្រង់កំពុងអង្វរជំនួសបុរាណសុត្ររបស់ទ្រង់។"
Review and Herald, November 27, 1883.

ការខកចិត្តរបស់ពួកសិស្សនៅពេលការឆ្លងព្រះគ្រីស្ទ
មានមូលដ្ឋានលើការយល់ដឹងមិនត្រឹមត្រូវអំពីនគរ
ដែលព្រះគ្រីស្ទត្រូវបង្កើតឡើងនៅឯណាមួយ។ កិច្ចបម្រើរបស់យ៉ូហាន ហាទីសុទ្ធ
និងរបស់សាវកប៉ូល រួមបញ្ចូលការងារនៃការកំណត់សម្បជាន់ថា
កាលកំណត់នៃអីស្រាអែលតាមពិត និងទីបរិសុទ្ធជនល្អសម្បជានោះតាមពិត
បានផ្តល់បុគ្គលទៅជាអីស្រាអែលខាងវិញ្ញាណ និងទីបរិសុទ្ធជនល្អសម្បជាន់ខាងវិញ្ញាណ។
សត្រូវបានកែលម្អពីនិយាយថា តែងតែពន្យល់អំពីការខកចិត្តដល់ពួក «អ្នកបុរាណវិទ្យា»។
ការពន្យល់អំពីបុរាណវិទ្យាករណ៍ដែលថា រួមជា «ទីបុរាណវិទ្យា ប៉ុន្តែមែកពិច័ណ្ឌមេទាំងបុរាណវិទ្យា»
គឺជាផ្នែកមួយនៃការងារ ដែលសត្រូវបានកែលម្អកំពុងសម្រេច
ដើម្បីបំពេញអំពីការខកចិត្តនៅចុងខែ 18 ខែកក្កដា ឆ្នាំ 2020។

ពួកមីលល្អវាយតម្លៃបានឃើញទីក្រុងរួមជាជានគរទីបួននៃនាយព្រះគម្ពីរ
ហើយពួកគេបានឃើញភាពខុសគ្នារវាងសាសនាពហុទេវនិយម និងអំណាចសម្បជាន់ដ៏ប៉ាប ប៉ុន្តែ
តម្រូវឲ្យយើងរួមគ្នាមើលអំណាចសម្បជាន់ដ៏ប៉ាបជាជានគរទីបួននៃនាយព្រះគម្ពីរបានឡើយ
។ មិនយូរប៉ុន្មានបន្ទាប់ពីឆ្នាំ 1844 អ្នកក្បួនសក្តាយបានឃើញថា
សហរដ្ឋអាមេរិកគឺជានគរនៃនាយព្រះគម្ពីរ។

ការទទួលស្គាល់នោះត្រូវបានបង្ហាញនៅលើគំនូសតាងអ្នកក្បួនសក្តាយឆ្នាំ 1850 ប៉ុន្តែតែ
សមតុល្យភាពរបស់ពួកគេក្នុងការទទួលស្គាល់ការបង្ហាញពេញលេញអំពីនគរទាំងឡាយនៃព្រះ
យាករណ៍ព្រះគម្ពីរ ដូចដែលបានបង្ហាញនៅក្នុងវិវរណៈ ជំពូក 17 នោះ

គឺលើសពីសមតុល្យភាពដែលពួកគេអាចយល់ដឹងបាន ពីព្រោះបន្ទាប់ពីពួកគេបានបដិសេធ
"seven times" នៅឆ្នាំ 1863
ពួកគេបានចាប់ផ្តើមរងរងនៃកុនុងទីរោស្តបាននិទានឱ្យដឹង។

«បុរសគុតិសាស្ត្ររបស់អ៊ីស្រាអែលបុរាណ
គឺជាគំរូដ៏គួរឱ្យកត់សម្គាល់មួយនៃបទពិសោធន៍កុនុងមករបស់កុរុម្ភោសនៃទីសុគត។
ព្រះជាម្ចាស់បានដឹកនាំបុរាណសាស្ត្ររបស់ខ្លួនកុនុងចលនាអាដរនេ
ដូចជាទ្រង់បានដឹកនាំកូនចៅអ៊ីស្រាអែលចេញពីស្រុកអេស៊ីពូនដែរ។
កុនុងការខកចិត្តក្នុងជំនឿ សេចក្តីជំនឿរបស់ពួកគេត្រូវបានសាកល្បង
ដូចជាបស់ជនហាហ្វើនដែលមុនកុរុម្ភោសដែរ។ បុរសនិបប្រឹក្សានៅតែទុកចិត្តលើព្រះហស្ត
សុគតដឹកនាំដែលបាននាំជាមួយពួកគេកុនុងបទពិសោធន៍កុនុងមករបស់ពួកគេ
នោះពួកគេមុខជានឹងបានយល់ឃើញសេចក្តីសង្ឃឹមរបស់ព្រះជាម្ចាស់។
បុរសនិបប្រឹក្សាអស់អស់កាលដែលបានខិតខំបំពេញការងាររួមគ្នាកុនុងឆ្នាំ 1844
បានទទួលសាររបស់ទេវតាទីបី ហើយបានប្រកាសវាដោយអំណាចនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ
នោះព្រះអម្ចាស់មុខជានឹងបានប្រតិបត្តិការយ៉ាងខ្លាំងក្លាជាមួយនឹងកិច្ចខិតខំរបស់
ពួកគេ។ ពន្លឺយ៉ាងលឿនលឿនមុខជានឹងត្រូវបានបំភ្លឺទៅលើពិភពលោក។
ជាច្រើនឆ្នាំមកហើយ បុរាណវិទូនៃលោកខ្មែរដ៏មុខជានឹងត្រូវបានព្រមាន
កិច្ចការចុងក្រោយមុខជានឹងបានបញ្ចប់
ហើយព្រះគ្រីស្ទមុខជានឹងបានយាងមកសម្រាប់ការប្រោសលោះបុរាណសាស្ត្ររបស់ខ្លួន។»

«វាមិនមែនជាព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះទេ
ដែលឱ្យអ៊ីស្រាអែលរងរងអស់ស៊ីបឆ្នាំនៃកុនុងទីរោស្តបាន;
ព្រះអង្គមានព្រះហឫទ័យនាំពួកគេចូលទៅកាន់ដីនៃកាណានដោយផ្ទាល់
ហើយតាំងពួកគេនៅទីនោះជាជនបរិសុទ្ធ និងមានសុភមង្គល។ ប៉ុន្តែ
"ពួកគេមិនអាចចូលទៅបានទេ ពីព្រោះការមិនជឿ។" ហេព្រើរ 3:19។
ដោយសារការថយចុះពីជំនឿ និងការកុបត់សាសនា
ពួកគេបានវិនាសនៃកុនុងទីរោស្តបាន
ហើយអ្នកដទៃត្រូវបានលើកឡើងឱ្យចូលទៅកាន់ទឹកដីសន្ទុយ។ ដូចគ្នានេះដែរ
វាមិនមែនជាព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះទេ
ដែលការយាងមករបស់ព្រះគ្រីស្ទត្រូវបានយោគយល់ប៉ុណ្ណោះ ហើយឱ្យបុរាណសាស្ត្រ
របស់ព្រះអង្គគឺជាកំណត់ដោយអស់ជាច្រើនឆ្នាំកុនុងលោកនៃអំពើហាប
និងសេចក្តីទុក្ខខឡាយនេះ។ ប៉ុន្តែ ការមិនជឿបានបំបែកពួកគេចេញពីព្រះ។
ដោយពួកគេបានបដិសេធមិនជឿកិច្ចការដែលព្រះអង្គបានតែងតាំងឱ្យពួកគេធ្វើ
អ្នកដទៃត្រូវបានលើកឡើងឱ្យប្រកាសសារ។ ដោយសេចក្តីមេត្តាចំពោះលោកិយ
ព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានយោគយល់ការយាងមករបស់ខ្លួន
ដើម្បីឱ្យមនុស្សមានហាបមានឱកាសស្តាប់សេចក្តីព្រមាន
ហើយរកយល់កុនុងខ្លួននូវទិដ្ឋភាព
មុនពេលព្រះពិរោធរបស់ព្រះនឹងត្រូវបង្ហាញចេញ»។ The Great Controversy, 458.

លោក James White និង Ellen White ទាំងពីរបានកំណត់ថា
ចលនានោះបានផ្តល់បុគ្គលចូលទៅកុនុងចលនារបស់លោកខ្មែរនៅឆ្នាំ 1856
ហើយនៅកុនុងអត្ថបទមុននោះ នាងបានបញ្ជាក់ថា
«បើអស់អស់កាលដែលបានខិតខំធ្វើការរួមគ្នាកុនុងកិច្ចការនៃឆ្នាំ 1844
បានទទួលសាររបស់ទេវតាទីបី ហើយបានប្រកាសវាដោយអំណាចនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ
នោះព្រះអម្ចាស់នឹងបានប្រតិបត្តិការយ៉ាងមហិមាជាមួយនឹងការខិតខំរបស់ពួកគេ»។

បន្ទាប់មក នាងមាននិយាយថា «ដូចគ្នានេះដែរ» «ការត្រឡប់មកវិញ
និងការបោះបង់ជំនឿ» ដល់អីស្រាអែលបុរាណមានសម្បជ័យ
មានបណ្តាញឲ្យអីស្រាអែលបុរាណ «វិនាសនៃកូនទីហោសេថាន»។
អត្ថបទនេះកំពុងបញ្ជាក់ថា
អាដុល្លែនីស្ទិមបែបលំដាប់ខ្ពស់បានចាប់ផ្តើមរងនូវកូនទីហោសេថាន
កូនទីហោសេថានពេលដែលពួកអ្នកដល់បានប្រកាសសារនៃការអំពាវនាវពាក់កណ្តាលអន្តរក្សា
នៃតម្លៃនីតិវិធី។

នៃសម័យបច្ចុប្បន្ននេះ ពួកទេវវិទូ (អ្នកប្រាជ្ញ) កំពុងកំណត់ការអនុវត្តនានាសម្រាប់
វិវរណៈ ជំពូក ១៧ ដល់មួយចំនួនក្នុងចំណោមពិធីសាស្ត្រនៃទូទៅអនាគតនិយម
ដល់ពួកយើងអ៊ីតបាសបង្កើតឡើង
ឬពិការអនុវត្តខាងទេវវិទូយ៉ាងដែលខូចបង់របស់ប្រភេទស្តេចដល់បានក្នុងសាសនា។
និមិត្តសញ្ញានៃវិវរណៈ ១៧ គឺសាមញ្ញណាស់។
យើងបានកំណត់និមិត្តសញ្ញាចាំបាច់ទាំងនោះរួចហើយ
ដូចនេះយើងនឹងត្រឡប់ទៅកាន់នគរទាំងឡាយដែលត្រូវបានកំណត់នៃទីនោះ
ហើយផ្សព្វផ្សាយនឹងនគរទាំងឡាយក្នុង ដានីយ៍លែ ជំពូក ២
ពីព្រោះព្រះយេស៊ូវតែងតែបែងចែកបញ្ចប់នៃអ្វីមួយ
ដោយយកដំណើរនៃអ្វីនោះមកបំភ្លឺ។

ហើយមានសុដច្រើនបំផុត បុរាណដ៏ល្អហើយ មួយកំពុងមាន
ហើយមួយទៀតមិនទាន់មកដល់នូវឡើយទេ; ហើយកាលណាវាមកដល់
វាត្រូវបានកំណត់ដោយខ្លួនឯង។ ហើយសត្រូវសាហាវដែលផ្តល់មាន
ហើយឥឡូវមិនមានទេ នោះឯងជាសុដច្រើនបំផុត ហើយជាមួយកូនចំណោមទាំងបុរាណ
ហើយវាទៅកាន់សេចក្តីវិនាស។ ហើយសុដនៃទាំងដប់ដែលអ្នកបានឃើញនោះ
គឺជាសុដច្រើនដប់ ដល់មិនទាន់បានទទួលនគរនៃឡើយទេ;
ប៉ុន្តែទទួលបានដូចជាសុដច្រើនដប់មួយម៉ោងជាមួយនឹងសត្រូវសាហាវវិវរណៈ 17:10-12។

នៃកូនទីហោសេថាន យូហានត្រូវបាននាំទៅដោយវិញ្ញាណដល់ឆ្នាំ 1798។
នៃចំណុចមួយដែលឃើញនោះកូនទីហោសេថានត្រូវបានប្រាប់ថា
មាននគរចំនួនបួនដែលបានដួលរលំរួចហើយ។ នគរទាំងនោះគឺ ហាប៊ីឡូន ម៉េដ្រា-ព័រស ក្រិក
រ៉ូមពហុជាតិ និងរ៉ូមប៉ាបាវីល្លង់ មីឡូលី
មិនអាចបកស្រាយអត្ថបទនេះកូនទីហោសេថានបុរាណបានឡើយ
ពីព្រោះគាត់មិនអាចយល់ឃើញថា រ៉ូមប៉ាបាជានគរមួយដាច់ដោយឡែកពីរ៉ូមពហុជាតិ។
ទោះជាយ៉ាងណា លំដាប់នេះត្រូវបានលើកឡើងនៃកូនទីហោសេថាន ជំពូកដប់ពីរ និងដប់បី
ពីព្រោះនាគនៃកូនទីហោសេថានជំពូកដប់ពីរកំណត់ឱ្យរ៉ូមពហុជាតិ
សត្រូវនៃកូនទីហោសេថានជំពូកដប់បីដែលឡើងមកពីសមុទ្រគឺជាអំណាចប៉ាប
ហើយសត្រូវនៃដំណើរនេះគឺសហរដ្ឋអាមេរិក។ ប្រសិនបើ វិក័ត
កំណត់អត្ថសញ្ញាណសត្រូវទាំងបីនេះថាជានាគ សត្រូវ និងហោរាក្នុងកុលាយ។
កូនទីហោសេថានជំពូកដប់បីនេះនាង កំណត់អត្ថសញ្ញាណលំដាប់នៃគរ
ហើយលំដាប់នោះសុរាបគុណនឹងការអនុវត្តនៃយើងកំពុងផ្ទុកចំពោះវិវរណៈ
ជំពូកដប់បី។

«ក្រោមនិមិត្តសញ្ញានៃនាគក្រហមដ៏ធំ សត្រូវសាហាវមួយដូចខ្លួន
នឹងសត្រូវសាហាវមួយដែលមានសុដនៃដូចកូនចៀម រដ្ឋហាគីហាលលើដីនៃទាំងឡាយដែល

ជាពិសេសនឹងចូលរួមក្នុងការជាន់ឈ្មួញលើក្រឹត្យវិន័យរបស់ព្រះ
និងបៀតបៀនរាស្ត្ររបស់ទ្រង់ ត្រូវបានបង្កាញដល់យ៉ូហាន។
សង្គ្រាមនេះត្រូវបានបន្តរហូតដល់ទីបញ្ចប់នៃកាលវេលា។ រាស្ត្ររបស់ព្រះ
ដល់ត្រូវបានគំរាមដោយស្ត្រីបរិសុទ្ធជម្ពូនាក់ និងកូនៗរបស់នាង
ត្រូវបានបង្កាញថាមានចំនួនតិចយ៉ាងខ្ពស់។ នៅថ្ងៃចុងក្រោយ
មានតែសំណល់មួយប៉ុណ្ណោះដែលនៅសល់។ អំពីពួកគេ យ៉ូហាននិយាយថា ពួកគេជា
«អ្នកដល់កាន់តាមបញ្ញត្តិរបស់ព្រះ ហើយមានសក្តិភាពនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ»។

«តាមរយៈសាសនាបរទេស ហើយបន្ទាប់មកតាមរយៈអំណាចសម្មតចេញ
សាតាំងបានប្រើអំណាចរបស់វាអស់ជាច្រើនសតវត្សរ៍
ក្នុងការខិតខំលុបបំបាត់សាក្សីសូម្បីតែត្រូវបានចេញពីផែនដី។ ពួកសាសនាបរទេស
និងពួកប៉ាបនិយម ត្រូវបានជំរុញដោយវិញ្ញាណនាគដូចគ្នា។
ពួកគេខុសគ្នាតែប៉ុណ្ណោះត្រូវបានដាក់ អំណាចសម្មតចេញ ដោយផ្ទាល់ពីពួកជាបម្រើព្រះ
បានក្លាយជាសត្រូវដល់គ្នាទៅវិញទៅមក និងសាហាវជាង។
តាមរយៈភូមិភាគប្រទេសប្រើប្រាស់និយម សាតាំងបានយកពិភពលោកជាឈ្មួញ
ក្រុមជំនុំដល់អះអាងថាជាប្រឆាំងព្រះ
ត្រូវបានចូលរួមបញ្ចូលទៅក្នុងជួររបស់ការកាន់ច្រឡំនេះ
ហើយអស់រយៈពេលជាងមួយពាន់ឆ្នាំ
បុរាណរាស្ត្ររបស់ព្រះបានរងទុក្ខក្រោមព្រះពិរោធរបស់នាគ។
ហើយនៅពេលអំណាចសម្មតចេញ ដល់ត្រូវបានដកហូតកម្ពុជាផងរបស់ខ្លួន
ត្រូវបានបង្ខំឲ្យបញ្ឈប់ការបៀតបៀន
នោះយ៉ូហានបានឃើញអំណាចថ្មីមួយកំពុងលេចឡើង ដើម្បីបិទល្មើសឡើងរបស់នាគ
ហើយបន្តការងារដ៏សាហាវ និងប្រមាថព្រះដូចគ្នានោះទៅមុខទៀត។ អំណាចនេះ
ដល់ជាអំណាចចុងក្រោយនឹងផ្ទុះឡើងសង្គ្រាមប្រឆាំងនឹងក្រុមជំនុំ
និងក្រឹត្យវិន័យរបស់ព្រះ ត្រូវបាននិមិត្តរូបដោយសត្រូវមួយមានស្ថានដ៏ដូចកូនចៀម»។

ប៉ុន្តែ ការគូសវាសដ៏តឹងរឹងនៃខែមករាដ៏ទៃនាយ
បង្កាញឲ្យយើងឃើញការផ្លាស់ប្តូរមួយនៅក្នុងទស្សនាវដ្តីភាពសន្តិភាពនេះ។
សត្រូវសាហាវដែលមានស្ថានដ៏ដូចកូនចៀម និយាយដោយសំឡេងនាគ ហើយ
«ប្រើអំណាចទាំងអស់របស់សត្រូវសាហាវទីមួយនៅចំពោះមុខវា»។ ទំនាយបុរាណថា
វានឹងប្រាប់ដល់អ្នកដល់នៃលើផែនដី
ឲ្យពួកគេធ្វើប្រសិទ្ធភាពមួយសម្រាប់សត្រូវសាហាវ ហើយថា «វាបង្ខំឲ្យមនុស្សទាំងអស់
ទាំងភូមិទាំងធំ ទាំងអ្នកមានទាំងអ្នកក្រ ទាំងអ្នកសេរីទាំងអ្នកជាប់បម្រើ
ឲ្យទទួលសញ្ញាសម្គាល់មួយនៅលើផែនដីសម្រាប់ពួកគេ ឬនៅលើថ្មដាសរបស់ពួកគេ;
ហើយមិនឲ្យនរណាម្នាក់អាចទិញ ឬលក់បានឡើយ
លើកលែងតែអ្នកដល់មានសញ្ញាសម្គាល់នោះ ឬឈ្មោះរបស់សត្រូវសាហាវ
ឬលេខនៃឈ្មោះរបស់វា»។ ដូច្នេះ ពួកសេដ្ឋីនិយម ដើរតាមជំហានរបស់សាសនាប៉ាប។
Signs of the Times, November 1, 1899.

នៅក្នុងកថាខណ្ឌឧទ្ទិសមួយនៃអត្ថបទចុងក្រោយ
នាងរ៉ែតកំណត់អត្តសញ្ញាណរូបបុរាណនិយមរួមសម្មតចេញ និងសហរដ្ឋអាមេរិកថាជា
«រដ្ឋបាតិហាលលើផែនដី»។ នៅក្នុងកថាខណ្ឌឧទ្ទិស នាងកំណត់ថា
រដ្ឋបាតិហាលទាំងនោះបានកើតឡើងដល់ជាប់បន្តបន្ទាប់គ្នា នៅពេលនាងនិយាយថា
«តាមរយៈបុរាណនិយម ហើយបន្ទាប់មកតាមរយៈអំណាចសម្មតចេញ» ហើយ
«នៅពេលដែលអំណាចសម្មតចេញ ត្រូវបានដកហូតកម្ពុជាផងរបស់ខ្លួន

ហើយគួរមានបង្កើនឲ្យបានបញ្ចូលការប្រៀបធៀបនៃ
នោះយ៉ូហានបានឃើញអំណាចថ្មីមួយកំពុងកើតឡើង ដើម្បីបំបាត់លីសឡងេនាគ
ហើយបន្តការងារដ៏យូរអង្វែង និងប្រមាថព្រះដដែលនោះទៅមុខទៀត»។
ទោះជាយ៉ាងណា នាងមិនបានបញ្ចូលក្តីមិនច្បាស់លាស់នោះទេ ពីព្រោះនាងនៅក្នុងក្រុមខ្មែរ
នាងកំណត់ថា សហរដ្ឋអាមេរិកនឹងបង្កើនឲ្យបានគ្រប់គ្រាន់ទៀតមកលើពិភពលោកទាំងមូល។
នាងនិយាយថា «សត្រូវដែលមានសុនដៃដូចកូនចៀម និយាយដោយសំឡេងនាគ ហើយ
'ប្រើ'អំណាចទាំងអស់របស់សត្រូវទីមួយនោះចំពោះមុខវា។ ពុទ្ធករណ៍មានបុរាណថា
វានឹងនិយាយទៅកាន់អ្នកដដែលនោះលើផ្ទៃដីនេះ
ពួកគេគួរតែប្រុងប្រយ័ត្នបំផុតសម្រាប់សត្រូវនោះ»។

វិរណៈ ជំពូកទីដប់ពីរ និងទីដប់បី កំណត់អត្តសញ្ញាណទីក្រុងរ៉ូមហ្មាតាន ទីក្រុងរ៉ូមហ្មា
សហរដ្ឋអាមេរិក និងរូបសត្រូវសាហាវសកលលោក
ដដែលគួរមានស្ថាបនាឡើងដោយសហរដ្ឋអាមេរិក។ និយមន័យនៃ «រូបសត្រូវសាហាវ»
គឺជាការរួមបញ្ចូលគ្នានៃព្រះវិហារ និងរដ្ឋ
ហើយដើម្បីឲ្យពិភពលោកទាំងមូលស្ថាបនារូបសត្រូវសាហាវមួយ នោះតាមនិយមន័យ
វាបញ្ចូលទាំងនោះចុងក្រោយ។
រដ្ឋហ្វីលីពីនពិភពលោកតម្លៃនឹងគួរបង្កើនដាក់លើផ្ទៃដីទាំងមូល។
នគរនោះនឹងមានរដ្ឋមួយ និងព្រះវិហារមួយ ដោយព្រះវិហារគ្រប់គ្រងលើទំនាក់ទំនងនោះ។
វិរណៈ ជំពូកទីដប់ពីរ និងទីដប់បី កំណត់អត្តសញ្ញាណនគរបួនដដែលបន្តបន្ទាប់គ្នា
ហើយនគរទាំងនោះដដែលគួរមានកំណត់នៅក្នុងជំពូកទីដប់បួន ហើយក៏នៅក្នុង
ដានីយ៍លែ ជំពូកទីពីរផងដែរ។

នៅក្នុងឆ្នាំ 1798 យ៉ូហានបានឃើញថា
អាណាចក្របុរាណដ៏ប្លែកនៃព្រះបន្ទូលទំនាយក្នុងព្រះគម្ពីរ បានដួលរលំចោល ហើយថា
នៅឆ្នាំ 1798 នោះ មានអាណាចក្រមួយកំពុងមានស្ថាប័ន។
អាណាចក្រនៃព្រះបន្ទូលទំនាយក្នុងព្រះគម្ពីរ ដែលបានចាប់ផ្តើមនៅឆ្នាំ 1798
គឺជាសត្រូវដ៏ធំនៃវិរណៈ ជំពូក 13 ដែលបានចាប់ផ្តើមដូចជាកូនចៀម
ប៉ុន្តែចុងក្រោយបាននិយាយដូចជានាគ។ សហរដ្ឋអាមេរិក
គឺជាអាណាចក្រទីបួនមួយដែលមានសុនដៃពីរ នៃព្រះបន្ទូលទំនាយក្នុងព្រះគម្ពីរ
ដែលបន្តតាមអាណាចក្រទីបួន គឺហាប៊ីឡូនខាងវិញញ្ញាណ ដែលបានទទួលរូបស្នាមដ៏ស្រស់ស្អាតមួយ។
អាណាចក្រទីបួន គឺហាប៊ីឡូនខាងវិញញ្ញាណ ដែលគួរមានកំណត់ជាមុនដោយអាណាចក្រដ៏ប្លែក
គឺហាប៊ីឡូនពិតប្រាកដ។ អាណាចក្រទីបួនមួយដែលមានសុនដៃពីរ
គួរមានកំណត់ជាមុនដោយដទៃទៀតនៃផ្ទៃដីពិបាក។

នៅក្នុងឆ្នាំ 1798 គួរមាននគរមួយដែលនៅស្ថិតក្នុងអនាគតនៅឡើយ
ពីព្រោះក្នុងឆ្នាំ 1798 «នគរមួយទៀតមិនទាន់មកដល់នៅឡើយ»។
នៅពេលនគរទីបួននោះចូលមកក្នុងបុរាណសាស្ត្រ វានឹង
«បន្តនៅមានតម្លៃពេលខ្លះ» ប៉ុណ្ណោះ។ នគរទីបួនបានទទួលរូបស្នាមដ៏សាហាវ
នគរទីបួនមួយមានសុនដៃពីរ ហើយនគរទីបួនបន្តមានតម្លៃពេលខ្លះប៉ុណ្ណោះ។
បរិបទនៃបទគម្ពីរនេះបញ្ចប់ដោយ នគរទីបួនគួរមានកំណត់ដោយ «ស្ថិតនៅទាំងដប់»
ដូចគ្នានៅពេល «ស្ថិតនៅទាំងដប់» ក្រោយជានគរមួយ ពួកគេគ្រប់គ្រងតែ «មួយម៉ោង»
ប៉ុណ្ណោះ ហើយ «មួយម៉ោង» គឺជា «រយៈពេលខ្លី» មួយ។ នៅពេល «ស្ថិតនៅទាំងដប់»
សំដៅរាជ្យ ពួកគេសំដៅរាជ្យរួមគ្នាជាមួយសត្រូវសាហាវក្នុង «មួយម៉ោង» នោះ។

ហើយសុំនែងទាំងដប់ដៃអ្នកមានឈ្មោះនោះ គឺជាសុតច្បាប់ដប់
ដៃមិនទាន់មានទទួលបាននោះឡើយទេ;
ប៉ុន្តែពួកគេទទួលបានអំណាចជាសុតច្បាប់ពេលមួយម៉ោងជាមួយនឹងសក្ខីសាហាវនោះ។
វិវរណៈ ១៧:១២

«សុំនែងដប់» គឺជានគរទីបួនរំពើក ប៉ុន្តែពួកវាគ្រប់គ្រងរួមគ្នាជាមួយសក្ខីសាហាវ
«មួយម៉ោង»។ «មួយម៉ោង» នោះ គឺជារយៈពេលនៃវិបត្តិច្បាប់ចុងអាទិត្យ
ដៃចាប់ផ្តើមនៃពេលឆាប់ៗខាងមុខនេះ
ដោយច្បាប់ចុងអាទិត្យនៃសហរដ្ឋអាមេរិក។ ពួកវាលំពូលគ្រប់គ្រងជាមួយសក្ខីសាហាវ
ព្រោះត្រូវបានបង្កើតឡើងដូច្នេះដោយសុតច្បាប់មុន គឺសហរដ្ឋអាមេរិក។ បងស៊ី
White ក្នុងអត្ថបទនៃយើងទើបតែយើងនោះ បានកំណត់អត្តសញ្ញាណថា
អំណាចចុងក្រោយដៃបង្កើតប្រជានុគ្រប់គ្រងព្រះ គឺសក្ខីសាហាវពីផែនដី។

«យ៉ូហានបានឃើញអំណាចមួយកំពុងកើនឡើង
ដើម្បីបំបាត់សង្គ្រាមរបស់នាគឡើងវិញ ហើយបន្តកិច្ចការដ៏សាហាវយោធន៍
និងប្រមាថព្រះដៃនោះទៅមុខ។ អំណាចនេះ
ដៃជាអំណាចចុងក្រោយបំផុតនៃសង្គ្រាមរវាងសង្គមប្រឆាំងនឹងពួកជំនុំ
និងក្រុមយុទ្ធជនរបស់ព្រះ ត្រូវបានកំណត់ដោយសក្ខីមួយមានសុំនែងដូចកូនចៀម»។
Signs of the Times, November 1, 1899.

នគរចុងក្រោយនៃព្រះបន្ទូលទំនាយក្នុងព្រះគម្ពីរ
ត្រូវបានបង្កើតឡើងតាមរយៈការបោះបង្គោលចោលនៃសហរដ្ឋអាមេរិក បានប្រព្រឹត្ត
ក្នុងនាមជាពុទ្ធិករក្នុងកំឡុងពេល។
នគរនោះបានចាប់ផ្តើមឡើងដូចជាកូនចៀមមួយនៃឆ្នាំ 1798
ប៉ុន្តែនៅថ្ងៃចុងក្រោយ
វាបង្កើតពិភពលោកទទួលយករបស់ណាកសក្ខីសាហាវជាសាកល ដៃតាមនិយមន័យ
គឺជាការបញ្ចូលគ្នារវាងសាសនាចក្រ និងរដ្ឋ
ដោយមានសាសនាចក្រជាអ្នកគ្រប់គ្រងលើទំនាក់ទំនងនោះ។
នគរនោះក៏ត្រូវបានកំណត់អត្តសញ្ញាណថា ជាសហភាពបីជាន់កែផងដែរ។

«ពួកប្រូតេស្តង់នៃសហរដ្ឋអាមេរិក
នឹងស្ថិតនៅជួរមុខក្នុងការលាតដៃលង្វាក់ជុំវិញ
ដើម្បីបំបាត់នៃវិញ្ញាណនិយម; ពួកគេនឹងលាតដៃលង្វាក់អនុលង្វាក់
ដើម្បីបំបាត់រដ្ឋដោយអំណាចរួម; ហើយក្រោយឥទ្ធិពលនៃមុតនុធាតុបីបុរាណនេះ
ប្រទេសនេះនឹងដើរតាមជំហានរបស់រួម ក្នុងការដាន់ឈ្នើសិទ្ធិមនុស្ស»។ The
Great Controversy, 588.

សម្បត្តិធាតុបីមុខ គឺជាសម្បត្តិធាតុរបស់នាគ សក្ខីសាហាវ និងពុទ្ធិករក្នុងកំឡុងពេល
ដៃនៃកូនចៀម ជំពូក ១៦ ចេញទៅរកសុតច្បាប់ចុងអាទិត្យនៃផែនដី
ហើយនាំពិភពលោកទៅកាន់អាមាត្យដូន។

ហើយខ្ញុំបានឃើញវិញ្ញាណមិនស្មោះត្រង់ ដូចជាកង្កែប ចេញពីមាត់នាគ
ហើយចេញពីមាត់សក្ខីសាហាវ ហើយចេញពីមាត់ហោរាក្នុងកំឡុងពេល។
ដូចជាការវិញ្ញាណរបស់អារក្ស ដៃជួរការអនុវត្តទាំងឡាយ
ហើយចេញទៅសុតច្បាប់ចុងអាទិត្យនៃផែនដី និងនៃពិភពលោកទាំងមូល ដៃ
ដើម្បីបំបាត់ពួកគេមេកកាន់សង្គមនៃថ្ងៃដ៏ជំនឿរបស់ព្រះដ៏មានព្រះចេស្តាគ្រប់គ្រង

បន្ទូល។ វិវរណៈ 16:13, 14។

“អំណាចរ៉ូម៉ាំង” គឺសម្មតចេញពីភាព ជាសត្រូវសាហាវ និងជានគរទីបំរុងនៃការពុយាករណ៍ព្រះគម្ភីរ ដដែលបានទទួលរូបសលាប់មួយ។ “ប្អូនស្ដេច” តំណាងឲ្យសហរដ្ឋអាមេរិក ជាពុយាករណ៍ក្នុងក្រុម និងជានគរទីបំរុងមួយ និងចុងក្រោយនៃការពុយាករណ៍ព្រះគម្ភីរ។ “វិញ្ញាណនិយម” គឺជាអង្គការសហប្រជាជាតិ ជានគរ និងជានគរដដែលយល់ព្រមគ្រប់គ្រងជាមួយសត្រូវសាហាវអស់រយៈពេលមួយម៉ោង។ សហភាពប៊ីជាននោះគួរឲ្យមានសម្រេចឡើងក្នុងអំឡុង “មួយម៉ោង” ដដែលជា “ម៉ោង” នៃ “ការញុយដីដ៏ធំ” ក្នុងវិវរណៈ ជំពូកដប់មួយ ដដែលជាច្បាប់ចុងអាទិត្យដដែលនឹងមកដល់ក្នុងពេលឆាប់ៗ។

«តាមរយៈក្រឹត្យដដែលបង្កឲ្យអនុវត្តស្ថាប័នសម្មតចេញពី ដោយរំលោភលើក្រឹត្យវិន័យរបស់ព្រះ នោះជាតិរបស់យើងនឹងកាត់ផ្ដាច់ខ្លួនចេញពីសច្ចក្រឹតសុចរិតទាំងស្រុង។ នៅពេលដែល ប្អូនស្ដេចនិយមនឹងលាតដៃរបស់នាងឆ្ងល់កាត់ផ្ដាច់ដើម្បីបិទបាំងអំណាចរ៉ូម៉ាំង នៅពេលដែលនាងនឹងលូកដៃកាត់អប្សរាដ៏ដើម្បីបិទបាំងដៃមួយវិញ្ញាណនិយម នៅពេលដែល ក្រុមមនុស្សធម៌ពលនៃមុន្នីនុតភាពប៊ីប្រការនេះ ប្រទេសរបស់យើងនឹងបដិសេធគ្រប់គោលការណ៍នៃឧបធម្មនុញ្ញរបស់ខ្លួន ក្នុងនាមជាប្រជាជាតិហាលប្អូនស្ដេច និងសាធារណរដ្ឋ ហើយនឹងរៀបចំផ្សារសម្រាប់ការផ្ដល់ព័ត៌មានស្របចិត្តសម្រាប់មិនពិត និងការបោះកបញ្ជូននៃគំរូសម្មតចេញពី នោះយើងអាចដឹងបានថា ពេលវេលាសម្រាប់ការប្រព្រឹត្តអសុចរិតរបស់សាតាំងបានមកដល់ហើយ ហើយទីបញ្ចប់គឺនៅជិតហើយ»។ Testimonies, volume 5, 451.

នៅក្នុងដានីយ៉ៃល ជំពូក ២ ហើយ ២ ដដែលជានគរទីមួយនៃពាក្យទំនាយក្នុងព្រះគម្ភីរ តំណាងដោយកុហលមាស ជាប្រសព្វព្រះហឫទ័យខាងវិញ្ញាណ ដដែលជានគរទីបំរុងនៃពាក្យទំនាយក្នុងព្រះគម្ភីរ។ នគរទីបំរុងនៃព្រះគម្ភីរ ដដែលជនពិសេស គឺសូម៉ា និងដទៃទៀតដែលជាប្រាក់ ជានគរទីពីរនៃពាក្យទំនាយក្នុងព្រះគម្ភីរនៅក្នុងដានីយ៉ៃល ២ តំណាងឲ្យសត្រូវសាហាវស្ដេចដែលឡើងពីផែនដី គឺសហរដ្ឋអាមេរិក ជានគរទីបំរុងមួយនៃពាក្យទំនាយក្នុងព្រះគម្ភីរ។ លុះហ៊ិននៃប្រសព្វណាក្នុងដានីយ៉ៃល ២ ដដែលតំណាងឲ្យប្រទេសក្រិក ជានគរទីបីនៃពាក្យទំនាយក្នុងព្រះគម្ភីរ តំណាងឲ្យអង្គការសហប្រជាជាតិ ដដែលជាប្រជាជាតិទីបំរុង ដដែលបន្តរយៈពេល «មួយម៉ោង» ហើយយល់ព្រមទទួលយកទីតាំងមួយនៃក្នុងសម្ព័ន្ធនុតភាពប៊ីជាននៃនគរ សត្រូវសាហាវ និងហោរាក្នុងក្រុម។

នគរទីបំរុងនៃពាក្យទំនាយក្នុងព្រះគម្ភីរ គឺជានគរទីបួននៃពាក្យទំនាយព្រះគម្ភីរ តំណាងឲ្យនគរទីបំរុង ដដែលជាប្រសព្វណាក្នុងចំណោមនគរទាំងបួន។ រួមបញ្ចូលជាតិវិន័យតាមប្រវត្តិសាស្ត្រ ជានគរទីបួន តំណាងឲ្យរួមសម័យទំនើប ដដែលជានគរមួយបានរៀបចំច្បាប់សម្ព័ន្ធដោយការរួមបញ្ចូលគ្នារវាងសាសនាចក្រ និងរដ្ឋ ដោយសាសនាចក្រគ្រប់គ្រងលើទំនាក់ទំនងនោះ។ នគរនោះមានលក្ខណៈប៊ីជម្រុង ពីព្រោះស្ដេចដ៏សំខាន់បំផុតនៃ «ស្ដេចទាំងដប់» គឺជានគរទីបំរុងមួយ ដដែលជាសត្រូវពីផែនដី។ នគរទីបំរុងមួយគឺអហាប់ ដដែលបានរៀបការជាមួយយេស៊ូ។ នគរទីបំរុងមួយ នៅពេលគួរឲ្យមានតំណាងក្នុងសហភាពប៊ីជម្រុងរបស់វា គឺជារួមសម័យទំនើប

ដល់គ្រូរូបនាំមុខដោយនគរទីប្រាំ គឺរូបបាប
ហើយនគរទីប្រាំនោះក៏គ្រូរូបនាំមុខដោយនគរទីបួន គឺរូបបែតហុជាតិនិយម។

ពួកមីឡិវាមកហានវិញតម្កល់បំណុលនោះថាជានគរទីបួន និងជានគរចុងក្រោយ។
ពួកគេហានទទួលស្គាល់ថាមានសភាពជាពីរផ្នែកក្នុងធម្មជាតិរបស់វា ប៉ុន្តែមិនអាចម
ើលឃើញថាមាននគរលោកិយណាមួយទៀតតាមមកក្រោយហានឡើយ។
នគរទីបួនគឺរូបហាន ដល់ហាននាំមុខរួមសម្រេចបាប ជានគរទីប្រាំ
ហើយបន្តទាបមកតាមដោយរួមសម័យទំនើប ជានគរទីប្រាំមួយ។ នគរទីប្រាំមួយ
គឺជាការបង្កហេតុខ្លួនទីបី ក្នុងចំណោមការបង្កហេតុខ្លួនទាំងបីរបស់វា។

សហភាពបីជាន់នៃនគរ សត្វសាហាវ និងពុយាការីក្នុងក្រុម គឺជាទាំងក្រុមរួមសម័យទំនើប
ហើយក៏ជាហេតុផលដ៏ធំធេងដែរ ដល់របួសដ៏ស្មោះបំបាត់របស់វាហានជាស្របច្បើនវិញ។
សហរដ្ឋអាមេរិក អង្គការសហប្រជាជាតិ និងសុភវិពលយានឡើយ តំណាងឲ្យនគរទីប្រាំបី
និងជានគរចុងក្រោយ
ប៉ុន្តែទាំងបីនោះសុទ្ធតែជាសម្ព័ន្ធមិត្តភាពក្នុងសហភាពបីជាន់នៃនគរទីប្រាំមួយ
ដល់ជាអំណាចចុងក្រោយ «ដើម្បីបំផ្លាញសង្គ្រាមប្រឆាំងនឹងក្រុមជំនុំ
និងកុរិយវិន័យរបស់ពួកគេ»។

សហរដ្ឋអាមេរិកគឺជាមួយភាគបីនៃនគរទីប្រាំមួយ។ អង្គការសហប្រជាជាតិ
ក្នុងនាមជាផ្នែកមួយនៃសហភាពបីជាន់ ក៏ជាមួយភាគបីនៃនគរទីប្រាំមួយដែរ
ហើយសុំថាប្រសិនបើសម្រេចបាបក៏ជាមួយភាគបីនៃនគរទីប្រាំមួយដែរ។ នៅកម្រិតនេះ
លើសម្រាប់សហរដ្ឋអាមេរិកគឺ ប្រាំមួយ ហើយលើសម្រាប់អង្គការសហប្រជាជាតិគឺ ប្រាំមួយ
ហើយលើសម្រាប់សុំថាប្រសិនបើសម្រេចបាបគឺ ប្រាំមួយ។
សហភាពបីជាន់តំណាងឲ្យលើសម្រាប់មនុស្សមនុស្ស គឺ «មនុស្សនៃអំពើហិង្សា»
ហើយលើសម្រាប់គាត់គឺ ប្រាំមួយ-ប្រាំមួយ-ប្រាំមួយ។

នេះហើយជាបុរាណ។ អ្នកណាដែលមានការយល់ដឹង
ច្បាស់ណាស់នូវនគររបស់សត្វសាហាវនោះចុះ ឬបិតាជាចំនួនរបស់មនុស្សមនុស្ស;
ហើយចំនួនរបស់វាគឺ ប្រាំមួយរយ ហុកសិបប្រាំមួយ។ វិវរណៈ 13:18។

នគរដាច់ដោយឡែកនៃនគរទីប្រាំមួយ និងជានគរចុងក្រោយគឺសហរដ្ឋអាមេរិក
ប៉ុន្តែវាបែកបញ្ជ្រាច់ពីភាពលោក ឬបិតាគឺជាពុយាការីក្នុងក្រុម។

ហើយវាអនុវត្តអំណាចទាំងមូលរបស់សត្វទីមួយនៃចំពោះមុខវា ហើយផ្សេងៗនៃដី
និងអស់អ្នកដល់សេរីនៃដីនោះ ថ្វាយបង្គំសត្វទីមួយ
ដល់របួសដ៏ស្មោះបំបាត់របស់វាហានជាស្របច្បើន។ ហើយវាប្រព្រឹត្តការអស្ចារ្យយ៉ាងធំៗ
ដល់ចំណាត់ការផ្សេងៗក្នុងចំណោមពួកវាដែលស្ថិតក្នុងដីនៃដី
នៃចំពោះមុខមនុស្សទាំងឡាយ ហើយបញ្ជូនវាអស់អ្នកដល់សេរីនៃដីនៃដី
ដោយសារការអស្ចារ្យទាំងនោះ ដល់វាមានអំណាចផ្សេងៗនៃចំពោះមុខសត្វនោះ
ដោយប្រាប់ដល់អស់អ្នកដល់សេរីនៃដីនៃដីថា
ពួកគេគួរតែផ្សេងៗសំណាកមួយច្បាស់សត្វនោះ ដល់ហានរងរបួសដោយដា
ហើយនៃវាវិវរណៈ 13:12-14។

«អំណាចរបស់សត្វទីមួយនៃចំពោះមុខវា»
តំណាងឲ្យអំណាចដល់ហានប្រទានដល់អំណាចសម្រេចបាបដោយសុំថាទាំងឡាយនៃអ៊ីប
ដោយចាប់ផ្តើមពីកុល្យវិស ក្នុងឆ្នាំ 496។

សហរដ្ឋអាមេរិកប្រើកម្មវិធីយោធារបស់ខ្លួន គ្របដណ្តប់នឹងអំណាចសង្គ្រាមកិច្ចចររបស់ខ្លួន
ដើម្បីបំប្លែងបញ្ហាទ្វេភាគី និងបង្កើតបង្កប់នឹងពិភពលោក។
សហរដ្ឋអាមេរិកបង្កើតពិភពលោកឱ្យរាយការណ៍បង្កប់នឹងអំណាចសម្បត្តិច្បាប់
តាមរយៈការអនុវត្តការរាយការណ៍បង្កប់នឹងអំណាច។
សហរដ្ឋអាមេរិកប្រើវិធីការអនុវត្តការរាយការណ៍ដ៏ធំ ដោយផ្ទាល់ខ្លួនក្នុង
(ជានិមិត្តរូបនៃសហរដ្ឋ) ចុះមកពីស្ថានសួគ៌
ដល់នេះគួរឱ្យមានការយល់ច្រឡំដោយមហាវិថីព័ត៌មានលុបចោលច្រើន
ដល់តំណាងឱ្យការអភិវឌ្ឍន៍ពេញលេញនៃការលាងខ្នុរកុហក និងការយោធនា
ដល់ជាការបង្កើតបញ្ហាឱ្យមានបែបនេះនៃការសណ្តឹងចិត្ត។
ដោយសារតែតួនាទីនៃកំពុងកើនឡើង ដល់សាសនាអ៊ីស្លាមមាននាមកលើផែនដី
ខណៈដែលពួកគេបំពេញតួនាទីរបស់ខ្លួនក្នុងការបង្កើតឱ្យមានជាតិទាំងឡាយមានកំហឹង
ពិភពលោកគួរឱ្យមានការបំប្លែងឱ្យមានទទួលយកប្រព័ន្ធទូទាំងពិភពលោកនៃការរួមបញ្ចូល
ចូលគ្នារវាងសាសនាចក្រ និងរដ្ឋ ដល់មានសមាសភាពពិភពលោក សត្រូវ
និងហាហ្វាតូលដៃកុលាយ។

នៅពេល ខទីដប់ប្រាំបី នវវិវរណៈ ដំបូងដប់បី ចង់ថា «ចូរគណនាចំនួនរបស់សត្រូវសាហារ»
នោះ ចំនួននោះ គឺជាអំណាចទាំងបី ដល់មករួមគ្នា ដើម្បីបង្កើតនគរទីប្រាំមួយ
និងជានគរចុងក្រោយ។ នៅពេលនគរនៃ 666 នោះ គួរឱ្យមានបង្កើតឡើង
វានឹងជាការសម្រេចនៃប្រសូនាពុយាករណ៍ ដល់ថា សូមចេញប្រាំបី
គឺមកពីក្នុងចំណោមទាំងប្រាំពីរ។ ប្រសូនាពុយាករណ៍នោះ គឺជាផ្នែកមួយនៃចេតុតិពិត
ដល់គួរឱ្យមានបើកត្រា នៅពេលសិរីលោក នៃកុលសម្ព័ន្ធជ្យងា បើកត្រា
វិវរណៈនៃព្រះយស្ទីវគ្រីស្ទ។

ហេតុនេះហើយ មានជាសំណួរលាក់នៃគរចុងក្រោយ ដល់ជានគរទីប្រាំមួយមានបីផ្នែក ដល់
លក់ជាហើយឡានខាងវិញ្ញាណដល់គួរឱ្យមានបំប្លែងចេញពីអស់រយៈពេលចិត្តសិបឆ្នាំជានិមិត្តរូបសញ្ញា
។ ហើយដល់ជារួមមួយទំនើប
ហើយដល់ក៏ជារូបសំណាកនៃសត្រូវសាហារទូទាំងពិភពលោកផងដែរ
ដល់គួរឱ្យមានតំណាងជាមុនដោយនគរដំបូង គឺហើយឡាន និងនគរទីបួន គឺរួមពហុជាតិមិនជឿ
គួរឱ្យមានផ្ទាល់ពីរដងដោយការកំណត់សម្គាល់ថា គឺជា «អុនកប្បាជញ្ញា»
ដល់នឹងយល់សេចក្តីពិតនេះ ដុបិតអាចកំហែងនៃ 666
មានមូលដ្ឋានលើពួកអុនកដល់មានប្បាជញ្ញា
ដូចគ្នានឹងអាចកំហែងនៃសត្រូវសាហារដល់កើតចេញពីសត្រូវទាំងប្រាំពីរផងដែរ។

នេះហើយជាប្បាជញ្ញា។ អុនកដល់មានការយល់ដឹង
ចូរឱ្យគេរាប់ចំនួនរបស់សត្រូវនោះចុះ ដុបិតវាជាចំនួនរបស់មនុស្សមនុស្ស;
ហើយចំនួនរបស់វាគឺ ប្រាំមួយរយ ហុកសិប ប្រាំមួយ។ វិវរណៈ 13:18។

នេះជាចិត្តដល់មានប្បាជញ្ញា។ កុហកទាំងប្រាំពីរគឺជាកូនទាំងប្រាំពីរ
ដល់សត្រូវនោះអង្គុយលើវិវរណៈ ១៧:៩។

ការបើកត្រានៃវិវរណៈរបស់ព្រះយស្ទីវគ្រីស្ទ គួរឱ្យមានយល់ដោយ «អុនកមានប្បាជញ្ញា»
មិនមែនដោយមនុស្សសម្ភារៈកុះកុះ។ ការយល់ដឹងទាំងពីរអំពីប្បាជញ្ញានៅក្នុងព្រះគម្ពីរវិវរណៈ
សុទ្ធតែស្តីអំពីអុនកដល់មាន «ការយល់ដឹង» ហើយអ្វីដែល «អុនកមានប្បាជញ្ញា»
យល់នោះ គឺជា «ការកើនឡើងនៃចំណេះដឹង»។ «ការកើនឡើងនៃចំណេះដឹង»

ដដែលជារឿយៗរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ គឺជាការបរិកសម្មន៍ដៃថា នគរទីបួនបី
ដដែលជានគរទីបីជាន់របស់ 666 ក៏ត្រូវបានគំរាមនោះក្នុង ដានីយ៉ែល ជំពូក ២ ផងដែរ
ដូចគ្នាជាមួយអលង្ការនោះក្នុងស៊ុប៊ីនរបស់ Miller
នឹងក្លាយជាចុងខ្មាំងជាងមុនដប់ដងនោះក្នុងចុងក្រោយ។

យើងនឹងបន្តការសិក្សានេះនោះក្នុងអត្ថបទបន្ទាប់។

«ក្នុងគម្ពីរវិវរណៈ សេចក្តីជូនដំណឹងរបស់ព្រះត្រូវបានបង្ហាញឲ្យយើងឃើញ។
ឈ្មោះដដែលបានប្រទានដល់ទំព័រដដែលបានទទួលការបំផុសគំនិតរបស់វា គឺ “វិវរណៈ”
ខ្លួនឯង បានផ្តល់នូវសេចក្តីអះអាងដដែលថា នេះជាសៀវភៅដែលបិទគ្នាវិវរណៈ
គឺជាអ្វីមួយដែលត្រូវបានបរិកសម្មន៍ដៃ។
ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ផ្តល់ឱកាសដល់អ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់
នូវអាថ៌កំបាំងដដែលមានក្នុងសៀវភៅនេះ ហើយទ្រង់មានព្រះបំណងឲ្យអាថ៌កំបាំងទាំង
នោះបើកចំហសម្រាប់ការសិក្សារបស់មនុស្សទាំងអស់។ សេចក្តីពិតរបស់វាត្រូវបានចង
ទៅកាន់អ្នកដដែលរស់នៅក្នុងចុងក្រោយនៃប្រវត្តិសាស្ត្រនៃដីនេះ
ព្រមទាំងអ្នកដដែលរស់នៅក្នុងសម័យរបស់យ៉ូហានផងដែរ។
ឆាកខ្លះៗដែលត្រូវបានពិពណ៌នាក្នុងទំនាយនេះ សូម្បីតែនៅក្នុងអតីតកាល
ឆាកខ្លះកំពុងតែកើតឡើងឥឡូវនេះ;
ឆាកខ្លះនាំឲ្យយើងឃើញការបិទបញ្ចប់នៃការប្រយុទ្ធជ័យរវាងអំណាចនៃសេចក្តីងងឹត
និងព្រះអង្គគម្ពីរដដែលស្ថិតនៅក្នុងសៀវភៅនេះ ហើយឆាកខ្លះទៀតបរិកសម្មន៍ដៃការជ័យជម្នះ និង
អំណាចរីករាយរបស់អ្នកដដែលត្រូវបានប្រទានដល់ពួកគេនោះនៅក្នុងផែនដីដែលបានផ្តើមឲ្យ
មើលឃើញ។»

«កុំឲ្យនរណាម្នាក់គិតថា ពីព្រោះពួកគេមិនអាចពន្យល់ន័យនៃនិមិត្តសញ្ញាទាំងអស់
នៅក្នុងព្រះគម្ពីរវិវរណៈបាន នោះវាគួរមានបុរេដានសម្រាប់ពួកគេក្នុងការស្វែងរក
រកសេចក្តីនៅក្នុងសៀវភៅនេះ
ដោយខិតខំស្វែងរកន័យនៃសេចក្តីពិតដែលមាននៅក្នុងនោះឡើយ។
ព្រះអង្គគង់លើបរិកសម្មន៍ដៃអាថ៌កំបាំងទាំងនេះដល់យ៉ូហាន
និងប្រទានឲ្យអ្នកស្វែងរកសេចក្តីពិតដោយខ្ពស់សាហាពុយយាម
បានក្លាយជាមុននូវអ្វីៗនៅស្ថានសួគ៌។
អស់អ្នកដដែលមានចិត្តបើកចំហដើម្បីទទួលសេចក្តីពិត
នឹងត្រូវបានប្រទានសមតុល្យភាពឲ្យយល់ដល់សេចក្តីបង្ក្រាញរបស់វា
ហើយនឹងទទួលបានព្រះពរដដែលបានសន្យាទុកដល់អស់អ្នកដដែល
“ស្តាប់ពាក្យនៃសេចក្តីទំនាយនេះ
ហើយកាន់តាមសេចក្តីទាំងឡាយដែលបានសរសេរនៅក្នុងនោះ។”»

«ក្នុងព្រះគម្ពីរវិវរណៈ សៀវភៅទាំងអស់នៃព្រះគម្ពីរបានមកជួបគ្នា
ហើយបញ្ចប់នៅទីនេះ។ នៅទីនេះមានផ្ទុកកែបំពេញបន្ថែមនៃសៀវភៅដានីយ៉ែល។
មួយជាពុយករណ៍; មួយទៀតជារឿងវិវរណៈ។
សៀវភៅដែលត្រូវបានបិទគ្នាមិនមែនជាព្រះគម្ពីរវិវរណៈទេ
ប៉ុន្តែជាផ្នែកនៃនោះនៃពុយករណ៍របស់ដានីយ៉ែល ដដែលទាក់ទងនឹងចុងក្រោយ។
ទេវតាបានបង្ហាត់ថា «ប៉ុន្តែ ឱដានីយ៉ែលអើយ ចូរបិទពាក្យទាំងនេះ
ហើយបិទគ្នាសៀវភៅនេះ ទុកវាដល់គ្រូចុងបញ្ចប់»។ ដានីយ៉ែល 12:4។
កិច្ចការរបស់ពួកសាវ័ក, 584, 585។